

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	854 - 01 - 44	
Дата	22 / 05	2018 г.

ДО

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ

НА 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Уважаема г-жо Председател,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме Законопроект за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс.

Молим законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

Вносител:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс

(обн. ДВ. бр. 59 от 2007 г., изм. ДВ. бр. 50, 63 и 69 от 2008 г., изм. ДВ. бр. 12, 19, 32, 42, 47 и 82 от 2009 г., изм. ДВ. бр. 13 и 100 от 2010, изм. ДВ. бр. 5 от 2011 г., изм. ДВ. бр. 45, 49 и 99 от 2012 г., изм. ДВ. бр. 15 и 66 от 2013 г., изм. ДВ. бр. 53 и 98 от 2014 г., изм. ДВ. бр. 50 от 2015 г., изм. ... ДВ. бр. 102 от 2017 г.)

§ 1. Чл. 113 се изменя така:

„Искове на и срещу потребители

Чл. 113. Исковете на потребители и исковете срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира постоянният адрес или седалището на потребителя.“

§ 2. В чл. 115, ал. 2 думите „Прекият иск на увредено лице, спрямо което застрахователят е отговорен, се предявява и“ се заменят с „Исковете за обезщетение по Кодекса за застраховането на увреденото лице срещу застраховател, Гаранционния фонд и Националното бюро на българските автомобилни застрахователи се предявяват“.

§ 3. В чл. 119, ал. 2 думите „местонахождение на недвижимия имот“ се заменят с „чл. 108, ал. 2, чл. 109, чл. 113 и чл. 115, ал. 2“.

Вносител:

МОТИВИ

към Законопроекта за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс

Предложените със законопроекта промени целят постигането на равномерна натовареност между отделните съдилища в страната и оптимизиране на съдебната карта.

Изменението на чл. 113 предвижда задължителна подсъдност по постоянен адрес на исовете на и срещу потребители, която да обезпечи възможно най-лесен и евтин достъп до правосъдие на икономически по-слабия субект в спорното правоотношение – потребителят. Особената подсъдност по чл.113 логично следва да намери приложение и по отношение на юридически лица, притежаващи качеството на потребител по силата на закон /напр. Кодекса за застраховането или Закона за енергетиката/. Предлагаме в този случай местната подсъдност да се определя по седалището на потребителя.

Предлаганото допълнение на чл.115, ал. 2 и изменението и допълнението на чл.119, ал.2 водят до по-равномерно разпределение между съдилищата в страната на делата, имащи за предмет прекия иск на пострадалото лице срещу застрахователя на деликвента. В момента тези дела са съсредоточени предимно в София, доколкото седалището на застрахователя – ответник по тях е именно в този град. Тук основен предмет на доказване са елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане, което означава, че делото е съсредоточено върху установяване на факти, случили се на мястото на настъпване на произшествието. Когато това място не съвпада с територията на София пред страните се появяват редица практически трудности като пътувания на свидетели от цялата страна за разпит пред съда в София; изслушване на заключения на вещи лица, често работещи върху писмени доказателства, намиращи се в досъдебното производство или съдебно наказателно производство, водени на територия извън София; пътувания на пострадалите от произшествието лица, нерядко тежко увредени, до съответния съд в София за извършване на лични прегледи за целите на изготвяне на медицински експертизи по делото. Така дела за обезщетения за вреди от застрахователни събития, водени предимно в съдилищата в гр. София са дела, по които почти целият процес по доказване е съсредоточен в събиране на доказателства, намиращи се другаде. Единствената причина за подсъдност на делото пред софийските съдилища е, че адресът на управление на застрахователя се намира на територията на столицата. В същото време единственият факт на доказване, който по някакъв начин е свързан със застрахователя, е този на застрахователно правоотношение между деликвента и ответника, който, поради изискването за писмена форма за действителност на застрахователния договор, се установява само с писмени доказателства.

Това, че целият процес на доказване е изнесен извън съдебния район на софийските съдилища води до обективната забава при разглеждането и приключване на делата, поради нуждата от събиране на доказателствата от цялата страна; разходване на финансов ресурс на страните или на съдебния бюджет (при освобождаването на страна от задължение за плащане на държавна такса и разноски, вкл. по силата на закона – най-вече по реда на чл.83, ал.1,т.4 ГПК) за заплащане на пътни разходи на свидетели или на самите страни. Събирането на доказателства по делегация съвсем не преодолява горните проблеми, тъй като, от една страна, последното не допринася за по-бързото разглеждане на делото, дори забавя процеса, а от друга засяга сериозно принципът на непосредственост, тъй като фактически решението на съда почива изцяло на доказателства, събрани от друг съд.

Създаването на нова ал.2 на чл. 115 през миналата година останаха без практическо значение за броя на новообразуваните дела в СГС по искиове, предявени срещу застрахователи, поради което за да се постигнат гореизложените цели следва да се въведе задължителна подсъдност по тези видове дела, както и разпоредбата да се допълни като се включат и Гаранционният фонд и Националното бюро на българските автомобилни застрахователи.

Вносител: